

8. marts 2016

Kvindernes Internationale Kampdag

**En antologi: Om Vold – Konventionsbrud og manglende ligeret
– Hvor svært kan det være?**

Demos

Trykt hos Christensens Bogtrykkeri marts 2016

Elmegade 27 Kbh. 2200 N. www.demos.dk og tlf: 35351212

Redaktionen er afsluttet d. 23.februar 2016.

Antologien er udarbejdet af kvindegruppen i Demos.

Foto: Dok - foto når intet andet er angivet

Ansvarlig i forhold til presseloven: Tove Jensen

ISBN nr. 978-87-7555-001-2

Demos 8. marts udgivelse:

Voldtægt - Kvinderettigheder på dagsordenen.	s.5
Køln åbnede vinduet til verdens kvinder	s.11
Diskussionen efter Køln	s.14
Sveriges Feminister siger fra	s.23
FN's Kvindekomité	s.28
Stærk kvindeprofil i fransk politik	s.32
Menneskerettigheder og konventioner	s.34
Kvinder - Film og musik	s.50
Vejen er lang - af Mette Knudsen	
Du ved du – feminist af - Karina Willumsen	
Ligeløn og reproduktionens nødvendighed	s.53
Fremtidens flygtninge – klimaflygtninge – er her allerede	s. 55

Kvindernes Kampdag

Ligestilling – Hvor svært kan det være?

I Danmark har vi da ligestilling! En EU undersøgelse om vold mod kvinder peger på, at Danmarks selvforståelse som et ligestillet samfund vakler.

Men hvor svært kan det være at forhindre voldtægt, overholde konventioner og skabe en økonomisk model der samlet baseres på produktion, reproduktion og det ubetalte arbejde.

EU undersøgelsen viser, at hver anden dansk kvinde er blevet udsat for vold af en partner, tidligere partner eller en tredjeperson på et eller andet tidspunkt i deres liv mod hver tredje i EU. ([Se kvininfo](#) `s webmagasin)

Koordinator for Europa Parlamentets komité for Kvinders Rettigheder og Kønligestilling, siger: "Rapporten understreger behovet for, at EU engagerer sig i bekæmpelse af kønsbaseret vold. Vi har endnu ikke fået den handlingsplan mod vold mod kvinder, og jeg kan kun tilslutte mig rapportens anbefaling af, at EU-landene ratificerer den såkaldte Istanbul Konvention, som blev vedtaget af Europarådet i 2011. Foreløbig har kun tre EU-lande ratificeret den.

Så svært kan det være!

Ligestillingen kræver gensidig respekt, samfundsstrukturer der reflekterer ligestillingen, en ændret samfundsøkonomisk tænkning, overholdelse af de universelle rettigheder, solidaritet og internationalisme. Men konventioner overskrides igen og igen, seksuel vold og undertrykkelse antager nye former, kvinders ligestilling på arbejdsmarkedet halter, og seksuel chikane er hverdag. Den internationale situation er truet af racisme og hetz mod folkegrupper, og udenrigspolitikken er domineret af krig og vold.

Ligestilling, feminisme og økonomisk lighed kræver nytænkning.

Voldtægt

Kvinderettigheder på dagsordenen.

Tove Jensen

Lad mig lige til en start slå fast, at sexismen og voldtægt er forægtelig og skal bekæmpes, når det foregår i Køl, i Stockholm eller andre steder i verden. Vores stillingtagen skal ikke afhænge af hvilken gruppe eller trosretning, der udfører handlingen. Den skal standses, uanset hvad og hvem, der begår den.

Handlingerne er som nævnt udtryk for sexismen. Sexisme skabes af den politiske kultur, som den konkrete statsmagt dyrker.

Handlingerne i Køl falder sammen med, at mange flygtninge kommer til Europa. Flygtninge overvejende fra muslimske lande. Og handlingerne falder i tid sammen med en rabiat debat i medierne, der alene kæder terror, vold og overgreb sammen med muslimske grupper.

Sexisme er ikke en religion eller en privatsag, men en politisk sag

En kraftig afstandtagen til de aktuelle sexistiske overgreb - fra næsten alle grupperinger fra højre til venstre - vil ingen ende tage – heller ikke i Danmark. Også afstand fra grupper, der oftest har været tavse når det drejede sig om vold mod kvinder.

Mange politikere har ment, at voldtægt slet ikke var en politisk sag – men en privatsag. At italesætte overgrebene på kvinder, som en sag der hører til i folks etniske ophav - er et fejlgreb.

Det drejer sig ganske enkelt om mænds overgreb på kvinder. Og overgreb mod kvinder finder sted overalt.

Den overgramsende hånd fra en katolik eller kristen er ligeså krænkende som den fra en hindu eller muslim.

Antimuslimsk hetz

De mange debattører er ude i *en antimuslimsk hetz* mere end i en sag om - nej til vold mod kvinder.

I Danmark opdagede ledende politikere først, at kvinder var udsat for vold, da der var tale om voldtægt fra muslimske mænds side. Ellers var de foragteligt tavse.

Dansk Folkeparti gik i demonstration mod voldtægt i 2004, da der var tale om voldtægt fra muslimske mænds side. Ellers var de tavse.

Lars Løkkes stemme var lavmælt, indtil unge muslimer var anklaget for mod vold mod kvinder.

Naser Kader har jeg også kun hørt tale om vold mod kvinder - når det drejede sig om vold fra muslimske mænd - ellers var han også temmelig tavs om det emne.

Og politikernes generelle hetz mod muslimske mænd gav medløb til racistiske og fremmedfjendske handlinger. Var de - politikerne - ikke klar over, at der hvert år fra 1980'erne og frem blev registreret og politianmeldt ca. 350-450 voldtægter i Danmark årligt? I 1990 – 1992 opgøres det, at to ud af tre gerningsmænd var mellem 15 og 35 år, og at næsten 75 % af gerningsmændene i forvejen var kendt af politiet. Tallet har været nogenlunde stabilt - til svagt faldende siden.

Sunny Beach ferierne har ellers – bl.a. på video - i årevis pralet af ungdomstilbud, hvor unge opgejlede mænd omringer unge piger og i kor råber: **”Luder, vi vil ha fisse,”** om og om igen. Her var der ingen politikere, der råbte voldtægt og seksuelle overgreb. Den chikane anses for at være del af en uskyldig dansk drengekultur. Det er jo bare for sjov. (Video fra 2012 EB 20. jan. 2016)

Ministeren tænkte mest på mændene

Vi er ellers mange, der gennem rigtig mange år har stået foran de ansvarlige ministres døre d. 25. november, den internationale dag mod vold mod kvinder, og gjort opmærksom på, at denne uret var et politisk problem. Vi har som regel stået der uden mediernes bevågenhed og med næsten tavse ministre. Senest i 2014 ønskede ministeren, mere fokus på mændenes forhold, og mente, at der var rigelig opmærksomhed på kvindernes frihed og sikkerhed.

Foto:Manu Sareen den tidligere kirke- og ligestillingsminister fik en krans af

initiativet mod vold mod kvinder d. 25. november 2011. Kransen blev nedlagt til minde om de mange kvinder, der hvert år dør på baggrund af vold. Kransen skulle også minde os om, at vi en gang havde et ligestillingsministerium, der havde talt kvindernes sag, men nu havde fået en plads i Kirkeministeriet.

Hm...

Jeg er fløjtende ligeglad med din religion

Kvindens rettigheder er som de øvrige menneskerettigheder tænkt universelle; de er ikke bestemmelser, der tilhører særlige religioner eller særlige statsformer. Rettighederne har kvinderne selv måttet tilkæmpe sig. Efterhånden og heldigvis for dét - med nogle mænds support - både fagligt og politisk. Men vejen har været lang – og Vor Herre har så sandelig ikke mildnet luften for kvinderne.

Lad os ikke glemme, at kvinders kamp altid har været - i ødelæggende moralsk modsætning til de store kirkesamfund. Samfund, der bestyres af selvhøjtidelige, besynderligt udklædte, messende mænd - uden kærlighed for kvindekønnet.

Og fra prædikestolen lyder det mange steder – osse i Danmark:

Klæd dig anstændigt, saml knæene, slå blikket ned, vent på at få ordet, find dig i kvindeløn, find dig i skam og skyld – og fød dine børn i det hellige ægteskab.

Jeg er fløjtende ligeglad med, hvilken religion voldsmændene tilhører. Men det er der mange andre, der ikke er.

Det er de mænd, der begår overgrebene ikke. Og det er de ekstreme fremmedfjendske kræfter i det kristne og katolske Europa heller ikke, de svælger i deres *nyanskaffede* positive syn på kvinders lige rettigheder. Vi skal erindre os og vide, at religionerne er og øjensynligt fortsat vil være den største fjende for ligestillingen. Alle religioner har overgreb på kvinder på samvittigheden. Tænk bare på den aktuelle FN - rapport om vold og voldtægter mod kvinder begået af udsendte FN soldater i den centralafrikanske republik Sydsudan, eller en rapport fra 2015 om FN soldaters overgreb mod mindreårige piger i Haiti.

De fleste religioner hviler på det hierarki og grundsyn, der underbygger patriarkater og macho strukturer. Det være sig den kristne kirke, den katolske kirke, den evangeliske kirke såvel som islam. Samtlige religiøse retninger har drab og forfølgelse af kvinder på samvittigheden. De har i sjældne tilfælde medvirket til kvinders ligeberettigelse.

Afskaffelse af diskrimination

Kvindens ligestilling og ligeberettigelse er kæmpet frem på dagsordenen af kvinder i store dele af verden, men mange, rigtig mange steder lever kvinder stadig uden beskyttelse af menneskerettighederne.

Cedaw konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder er skrevet ind i Menneskerettigheds-erklæringen så sent som i 1983. Konventionen er ratificeret af 186 medlemslande. Men efter ratificeringerne har det knebet med opfølgningen i praksis. En række lande har således indsat en række begrænsninger. Det skal også nævnes, at USA ikke har underskrevet konventionen. I opfølgningen ligger et stort politisk arbejde for de mange, der nu ser ud til at prioritere kvinders rettigheder.

I et demokratisk samfund skal der tages afstand fra diskriminerende og undertrykkende holdninger. Men det er stadig god tone, indirekte at acceptere, at "det er forankret i deres miljø, og det må de selv bestemme". At det må være folks privatliv, når der er vold i familien. Denne kulturrelativisme skal brydes uanset, hvor man kommer fra i verden. Det gælder folk, der går i moskeen - og det gælder folk, der ikke gør. Det har feminister råbt op om i mange år.

Manglende politisk konsekvens

Men hvor var de vestlige politikere henne, da det såkaldte arabiske forår skyldede henover det nordlige Afrika? Hvordan undersøgte de vestlige politikere, der var varme anbefalere af det såkaldte forår, at det ikke lige netop var religiøse slubberter med et formørket kvindesyn, der løb med aftalerne?

Når de mange anmeldelser fra natten i Køln er løbet ind, skal det give anledning til en forstærket kamp for kvinders rettigheder verden over. Den konsekvens vil vi gerne se. Når den politisk ekstreme handling i Køln har udløst en alvorlig og højlydt tale om at sikre kvinders rettigheder, så står kvindegrupperne og - bevægelserne klar til at fastholde de store ord.

Lad os se kvindeorganisationer blive inddraget i planlægningen af samfundsudviklingen. Lad feministerne selv komme til orde. De har gennem mange år arbejdet for kvinders rettigheder og haft forslag til indsats mod vold mod kvinder. Lad socialister og feminister af alle farver få ordet.

**VI FINDER OS IKKE I
SEXCHIKANE**

foto: 100 året for kvinders valgret 5. juni 2015

Køln åbnede vinduet til verdens kvinder

Kampen for ligestilling er global og vindes ikke ved at lukke døren for krigsflygtninge

Af Trine Pertou Mach

I de første uger af januar opstod et nyt fænomen i den offentlige debat: Massekrænkelserne mod kvinder nytårsaften i Køln bragte pludselig den tyske by på alles læber. Krænkelser og overgreb, der involverede gerningsmænd med anden etnisk baggrund end tysk.

Det, der skete i Køln var foragteligt. Forkasteligt. Fuldstændig uacceptabelt. Og det skærer i mit feministiske hjerte at se, hvordan islamkritikere og højrefløjstyper (der for en dag springer ud som ligestillings-forkæmpere) bruger episoden til at sætte mere fokus på flygtninge fra Mellemøsten end på, hvordan vi stopper seksuel vold som den i Köln.

I europæiske medier blev der talt om 'Tahrir kom til Køln'. Referencen til Tahrirpladsen i Kairo handler om det forholdsvis nye fænomen med gruppekrænkelser og overgreb på kvinder i det offentlige rum under revolutionen i Egypten for nu fire år siden. 'Pigen med den blå BH' (en demonstrant udsat for soldaters overfald) blev symbolet på de krænkelser som kvindelige aktivister og journalister udsattes for, for at intimidere dem væk fra det offentlige rum. Symbol på den dobbelte undertrykkelse – fra et repressivt regimes statsvold og kvinders underlegne status.

Det er stadig uklart, hvad der lå bag de seksuelle overgreb i Køln; krænkelser der tolkes som udsprunget af massive seksuelle frustrationer, tabet af maskulin dominans, mental ustabilitet eller en

cocktail af det hele - eller om de er en del af en røveri -taktik. Det er vigtigt at blive klogere på, for at kunne svare rigtigt på problemet og forebygge nye hændelser.

I alle tilfælde er handlingerne udtryk for et sygt kvindesyn, der hører helvede til.

Højrefløjen benytter sig bekvemt af det skete som endnu en brik i kampen mod indvandring og asyl – og mod islam. Jeg har indtil nu brugt ret mange år af mit liv på kvinders rettigheder i Nordafrika og Mellemøsten, og der er ingen tvivl om, at rigtig mange flygtninge og asylansøgere også derfra bærer et temmelig anderledes kvindesyn med sig. Mødet med frie tyske eller danske kvinder er for nogen et reelt kultursammenstød.

Betyder det, at man skal generalisere? Nej selvkært ikke. Debatten må ikke forvitre i en kamp om, hvem der tør råbe højest, at vi står med en kulturel udfordring, at der er en etnisk slagside eller at asyl og indvandring vil underminere generationers kamp for ligestilling.

For dels er det jo ikke sandt, at det kvindesyn ikke findes hos os selv. Sidste år viste en undersøgelse foretaget for Amnesty, at hver syvende dansker mener, at kvinden selv har et ansvar for at være blevet voldtaget, hvis hun går med en mand hjem. Og nok viser tal fra WHO, at omkring 37 % af kvinderne i Afrika, Mellemøsten og Sydøstasien udsættes for partnervold; men tallet for Europa er triste 25% . Jeg ser Køln som et vindue, der åbnede ud til verden, hvor en ekstrem undertrykkende kønsforståelse hersker alt for mange steder. I Indien blev to unge kvinder i sommer dømt til (!) voldtægt, som straf for deres brors ugerninger; og gennem de senere år er der sket en stigning i gruppevoldtægter.

Afrika er det kontinent, hvor piger og kvinder formentlig er mere i risiko for at blive udsat for seksuel vold end stort set alle andre steder. Massevoldtægter og seksuel vold er en del af konflikten i Congo. Sydafrika har en af verdens højeste voldtægtsrater (i 2009 viste en undersøgelse, at mere end hver fjerde mand indrømmede at have begået mindst én voldtægt).

I USA bliver hver femte kvinde i løbet af livet voldtaget eller udsat for voldtægtsforsøg. Seksuelle overgreb er socialt uacceptable i vores kultur men de finder alligevel sted. Op mod 4000 kvinder vurderes udsat for voldtægt årligt i Danmark, flere tusind udsættes for partnervold. Det er i mindre målestok, mindre grotesk ja. Men ikke mindre forkasteligt og uacceptabelt. Vold mod kvinder er et globalt fænomen – og et middel til at undertrykke kvinder, ikke mindst i

kvinder bryd ikke sammen. BRYD UD

Foto: kvindeplakater

BRYD IKKE SAMMEN – BRYD UD

konfliktzoner. Det kommer til udtryk på forskellig vis og nytårsaften viste det sit grimme ansigt i KØln. Den kultur, vi skal bekæmpe, er et globalt fænomen, der ikke kender grænser, om end dens ansigt er grimmere og større nogen steder end andre. Vi skal gøre endnu mere herhjemme for at sikre mine piger og deres klassekammerater respekt og ligeværd. Men KØln er også et vindue til det, der foregår i verden, og som ikke stoppes ved at afvise krigsflygtninge, der har brug for beskyttelse.

Diskussionen efter Köln.

Demos bringer følgende artikel fra Kvinfos web magasin

Nytårsnat blev en lang række kvinder i Köln seksuelt krænket og bestjålet. Efterfølgende har flere debattører og politikere fremhævet muslimske mænds kultur og kvindesyn, som uforeneligt med det vestlige syn på kvinder. Kvinfos Webmagasin har spurgt to forskere, hvordan de ser på begivenhederne og den efterfølgende debat.

Forfatter: [Katrine Manfred Swets](#) // 18. februar 2016

"Medier og debattører skal være forsigtige med at bruge kulturbegrebet i flæng", mener Sune Qvotrup Jensen, der forsker i maskulinitet og minoritetsmænd på Aalborg Universitet. " Det skal de, fordi der er en tendens til at kulturbegrebet mest benyttes, når det skal forklare noget om mennesker, der falder udenfor vores egne fællesskaber", forklarer Qvotrup Jensen.

"Groft sagt kan vi sige, at når det er 'de andre', det drejer sig om, så benytter vi kulturforklaringer, og når det er os selv, det drejer sig om, så benytter vi individforklaringer. I medierne sker der lige nu, i min optik, en overfokusering på 'de andres' kultur", siger han.

Sune Qvotrup Jensen har et andet perspektiv på begivenhederne i Köln. Han foreslår, at vi begriber hændelserne som et udtryk for en delkultur eller subkultur, der både er en del af - og tæt forbundet til - vestlig kultur, hvor bestemte former for maskulinitet er i spil.

"Måske skal vi forstå de her overgreb i Köln som en radikaliseret homosocial hændelse, lidt ligesom man har skildringer af gruppevoldtægter i amerikanske bandesammenhænge. Det er en måde at producere en individuel og kollektiv identitet på og manifestere over for sig selv og hinanden, at man ikke bare er en hård

mand, men en meget hård mand. De dynamikker er i øvrigt velkendte fra krigssituationer, hvor soldater begår overgreb mod kvinder”, forklarer han.

Det er, ifølge Sune Qvotrup Jensen, mere meningsfuldt at betragte hændelserne i Köln som et udtryk for en slags hybridkultur.

”Jeg mener mere, at det her handler om maskuline gadekulturer i nogle storbymiljøer, hvor nogle mænd, der socialt set er marginaliserede, hævder sig på maskuliniteten og producerer en eller anden form for gruppemaskulinitet”.

I debatten i kølvandet på begivenhederne nytårsaften i Köln er overgrebene blevet knyttet til muslimske mænd og til flygtningesituationen i Europa. Men Sune Qvotrup Jensen afviser, at disse former for overgreb på nogen måder skulle være særligt koblet til islam eller muslimske mænd:

”Kendetegnende for denne gadekultur er dyrkelse af en bestemt form for hypermaskulinitet som udgangspunkt for identitet og fællesskab”, fortæller han og fortsætter:

”Man kan sige, at maskuliniteten bliver en form for gadekapital eller subkulturel kapital, som også er kønnet, og hvor man dyrker en maskulin hårdhed, der er en vigtig del af den kollektive sociale identitet, man har. En side af den maskuline hårdhed kan være sexismen eller homofobi. Så det er ikke nødvendigvis koblet til islam eller muslimer. Det mener jeg ikke, at der er noget forskningsmæssigt belæg for at sige.”

At overfaldene skulle være et særligt udslag af muslimsk kultur, afviser han og understreger:

”Dele af sådanne subkulturelle universer er også forskningsmæssigt beskrevet i sammenhænge, der ikke har noget som helst med islam at gøre.”

Homofobiske og sexistiske toner

”Lav social status og stærke gruppedynamikker er afgørende elementer, hvis vi som samfund skal blive klogere på baggrunden for begivenhederne i Köln”, fortæller Sune Qvotrup Jensen.

”Det er forskningsmæssigt velbeskrevet, at en af de måder som mænd, der står i en marginaliseret position, kan reagere på, er ved at producere gadekultur, der ofte kan have stærke homofobiske og/eller sexistiske over- og undertoner. Et eksempel på det kan være undertrykkende praksisser i forhold til kvinder, homoseksuelle og kønsoverskridere. Det kender man også fra klassiske studier af gadebander i New York – som jo ikke er muslimer.”

Migration er en klasserejse

De personer, der af tysk politi mistænkes for overfaldene i Köln, har det fællestræk, at de formentligt alle er rejst fra et hjemland til et andet. Ifølge Sune Qvotrup Jensen er der ofte nogle specifikke problemstillinger, som knytter sig til mandlige migranter. Mange af dem oplever for eksempel et tab af status, når de migrerer fra ét geografisk sted til et andet.

"Migration er en klasserejse. Og det er ofte en nedadgående klasserejse. Når noget af det, du oplever, er at være i en ny social kontekst, hvor du måske ikke har det ret godt, så er det et identitetstab, men det er også et maskulinitetstab. Og oven i købet oplever du måske også, at du diskursivt allerede er udpeget som en form for skurk og har en oplevelse af at blive set skævt til i samfundet.", fortæller han.

Kvindekroppen som nationalt territorium

Både Sune Qvotrup Jensen og feministisk filosof og seniorforsker ved DIIS, Robin May Schott, hæfter sig ved, at man er begyndt at tale om 'vores' kvinder.

"Det er så nemt at sige; det er de fremmede, det er dem, der er farlige, og dem som truer vores kvinder. Det er en meget kendt strategi at tale om 'vores kvinder' som nogle, der skal beskyttes mod en trussel udefra," fortæller Robin May Schott.

Malet af Elisabeth J Baumann 1851, Mor Danmark. Ny Carlsberg Glyptotek

Begge forskere kalder til refleksion oven på debatten om begivenhederne i Køln og peger på, at kvinders kroppe bliver gidsler for bestemte politiske dagsordener, og at dét ikke er noget nyt fænomen.

"Kvindekroppen har traditionelt set været en metafor for nationen. Det er også derfor, at noget af det værste, du kan gøre mod din fjende i krigssituationer er at voldtage deres kvinder. Så har du virkelig

besudlet nationens legeme. Så der er både metaforiske og reale sammenhænge mellem det, at kvinders kroppe skal være ubesmittede af "den anden" og så nationens renhed. De udsagn, vi hører nu om kvinder, der bliver omtalt som "vores kvinder" er koblet til den forestilling.", uddyber Sune Qvotrup Jensen.

Køn i krig og krisetider

Robin May Schott har tidligere forsket i massevoldtægter i krigssituationer, samt volds indvirken på politiske fællesskaber og rettigheder. At disse diskussioner dukker op netop nu, er ifølge Robin May Schott ikke tilfældigt:

"Især i krisetider og krigstider dukker der særlige fortællinger om kvinder op. Kvinden bliver netop et billede på det nationale fællesskab, som skal beskyttes. De fortællinger dukker op nu, fordi vi står i en krise. Der er krig i Syrien, som har udløst en flygtningekrise, så nu er deres krig også blevet vores krig. Man kan reflektere over, at der i krigstider ofte er nogle dybtliggende arketyper, som man rækker ud efter", forklarer hun.

Brune mænd som skurke og seksuelle rovdyr

"Den offentlige debat bærer præg af, hvilke kulturelle referencer og forestillinger som journalister, politikere, debattører og forskere har med i deres kulturelle rygsæk. Den bagage er ligesom alt andet præget af kultur", forklarer Sune Qvotrup Jensen. Ifølge ham er det afgørende, at vi reflekterer over, hvordan vi overhovedet forstår de efterretninger, som det tyske politi i første omgang sendte ud.

"Man læser sådan en situation gennem nogle helt bestemte tolkningsrammer. En stor del af vestlig kulturhistorie handler om at forestille sig "de andre mænd, de sorte mænd eller de omskårne

mænd” som hyperseksuelle mænd eller seksuelle predatorer på én eller anden måde. Det som er på spil her, er samtidig en kolonial fantasi om den racialiserede mands seksuelle power.”

Der hersker altså en tendens til, at minoritetsmænd allerede på forhånd anses som særligt patriarkalske og gammeldags i deres syn på køn og seksualitet. De bliver ofte betragtet som en gruppe med en særligt problematisk maskulinitet. For Sune Qvotrup Jensen bærer diskussionen efter Køln-overgrebene ikke alene præg af ældgamle diskurser, hvor kvinden - som udtryk for det nationale territorium - skal beskyttes mod en ydre trussel; den bærer også præg af stereotypiserede forestillinger om den brune mands seksualitet.

”På den ene side står forestillingen om kvindens krop som nationens legeme og på den anden side forestillingen om den etnisk racialiserede anden mand, som særlig kropslig, hyperseksuel og seksuel farlig”, understreger Sune Qvotrup Jensen.

foto: UNHCR

Ifølge Robin May Schott er det en fristende strategi at skyde skylden på "de andre", fordi man således ikke behøver at se på sit eget lands problem med vold mod kvinder.

"Det er meget velkendt, at hvis det er 'de andre', der udgør en trussel, så er det ikke os, der er problemet. Det er en slags psykologisk strategi, hvor man overfører en intern trussel eller ambivalens ud på andre. Hvis man kan finde en anden - en syndebuk - som kan bære samfundets synder, kan samfundet bogstavelig talt blive renset."

Så når medierne og offentlige debattører allerede tidligt er ude at gisne om, hvem der mon står bag overfaldene i Køln og antyder, at det skulle være et udslag af muslimske og/eller brune mænds kultur, inden politiet har haft anledning til at efterforske sagen, så handler det om, at vi i Nordeuropa allerede har nogle forestillinger om muslimske/og eller brune mænd som problematiske individer. Og at de forestillinger er lette at genvække, når der sker noget, som det der sker i Køln nytårsnat, fordi brune mænd bliver "guilty by association". Sune Qvotrup Jensen mener, at tendensen til at finde syndebukke udefra får den funktion, at det afstiver vores forestilling om vores eget seksuelle frisind og ligestilling.

"Men det får selvfølgelig også den der selvforherligende nationalistiske undertone – og specielt bliver det jo vildt, når der er nogen der påstår, at det er noget særligt dansk eller noget særligt kristent; - for hvis der er én ting vi ikke kan takke kristendommen for, så er det de elementer af ligestilling og seksuelt frisind vi har i Danmark og i Vesteuropa. Det er noget vi har opnået i kamp mod kristendommen og ikke med kristendommen som allieret".

”Ønsket om seksuel frigørelse og ligestilling har været og er fortsat en lang kamp mod en række konservative institutioner heriblandt kristendommen”, forklarer han.

”Hvis de kulturkonservative prøver at sige, at modstillingen mellem frie og ufrie eller ligestillede og uligestillede kulturer har noget at gøre med en modstilling mellem kristendommen og islam, så mener jeg, at det er fuldstændig kategorisk forkert tolket. Det har ingen gang på jorden, det har det altså ikke.”

De andre mænd og det danske ”frisind”

I 2014 kom EU-rapporten fra European Union Agency for Fundamental Rights, forkortet FRA - rapporten. Den er baseret på interviews med 42.000 kvinder, og kortlægger omfanget af fysisk, psykisk og seksuel vold mod kvinder i 28 EU- lande. Den viste at kønsbaseret vold langt fra er et særsyn i Danmark. Alligevel blev rapportens resultater ikke for alvor diskuteret hverken politisk eller i den offentlige debat.

Dannerhuset, har siden 1978 modtaget kvinder, der har været udsat for vold.

Baggrund:

Læs *Independent's* artikel om de seneste [opklaringer fra nytårsnatten 2015/16 i Köln her](#)

- Robin May Schott er seniorforsker på Danish Institute for International Studies (DIIS). Hun er specialiseret i social, politisk og feministisk filosofi og forsker i folkemord og krigsforbrydelser, herunder massevoldtægter som krigsstrategi, samt volds indvirken på politiske fællesskaber og rettigheder.
- Sune Qvotrup Jensen er lektor ved Institut for Sociologi og Socialt Arbejde, Aalborg Universitet. Han beskæftiger sig især med kønsforskning, subkulturer og bystudier. Han har skrevet Ph.D. afhandling om minoritetsmænd i Aalborg Øst, hvor han arbejder med intersektionen mellem køn og etnicitet.
- FRA-RAPPORTEN. I 2014 kom EU-rapporten fra European Union Agency for Fundamental Rights, forkortet FRA-rapporten, som Robin May Schott fortæller om i artiklen. Den er baseret på interviews med 42.000 kvinder i 28 EU- lande om vold mod kvinder.
Du kan finde rapporten her: http://fra.europa.eu/sites/default/files/fra-2014-vaw-survey-main-results-apr14_en.pdf
- Kvinfos Webmagasin. Læs mere om FRA-rapportens opgørelse over vold mod kvinder i Danmark i artiklen i Kvinfos Webmagasin: "Danske kvinder Europas mest voldsramte".

Du kan finde den her: <http://kvinfo.dk/webmagasinet/danske-kvinder-europas-mest-voldsramte>

Sveriges feminister siger fra

Racistisk vold og overgreb mod flygtninge og migranter

Det startede fredag aften d. 29. januar. På hovedbanegården i Stockholm, gik op til 100 maskerede racister til angreb på "ikke-svensk udseende" unge drenge, mænd, kvinder og børn.

I ugen før havde de svenske myndigheder givet udtryk for, at de var ved at miste kontrollen over migrantdrene på Stockholms Centralstation. Fem dage før overfaldene på de unge mænd, sagde politiet, at de ikke kunne magte netop den opgave.

Da banegårdens sikkerhedsfolk forsøgte at gribe ind, råbte racisterne: "Landsforrædere!", " Håndlangere for voldtægtsmænd og pædofile!".

foto: Expo

"Når de svenske gader ikke længere er sikre for almindelige svenskere, er det vores pligt, at gøre noget ved det". Sådan stod der

på den flyer, som højreekstremister fordelte i Stockholm. Forfatterne, der kalder sig "din far, din mand, din bror, din kollega og nabo", skriver blandt andet: "Vi vil tage os af de uledsagede flygtningebørn, som hænger rundt om banegården i Stockholm. Vi vil give dem den straf, de fortjener..."

Samtidig med at disse racistiske flyers blev uddelt i Stockholms indre by, var en gruppe højreekstremistiske ordensvogtere allerede på vej for at omsætte ordene til handling. Mange af dem blev anholdt. Det var en racistgruppe på omkring 100 personer/mænd, der førte an. Ifølge det svenske dagblad "Aftonbladet" bar flere af deltagerne i den racistiske forsamling armbind fra Stockholms fodbold - og ishockeyklubber AIK og Djurgården.

Neonazi gruppen "Svensk Modstandsbevægelse" proklamerer på nettet, at der var tale om "200 svenske mænd". Og Den højreekstre internetplatform "Nordfront" hilser det velkomment, at de to hooligan-grupper har forenet deres kræfter for at "rydde op blandt kriminelle indvandrere".

Feministerne siger NEJ TAK

Angrebene mod unge indvandrere og familier i Stockholm er blevet forsvaret med, at det skete for at "beskytte vores svenske kvinder". Men det har en stor gruppe kvinder protesteret imod.

Med hashtagget # inteerkvinna, der betyder "ikke jeres kvinde", har protesten bredt sig fra kvindernes side imod at blive "omfavnet" af voldfikserede racister og islamhadere, der pludselig dukker op som

falske beskyttere af kvindekønnet, det argument finder kvinderne sig ikke i.

I Sverige var de sociale medier ved at koge over. De har svaret igen ved at dele fotos af dem selv under hashtagget #inteer Kvinna, Onsdag d. 3. februar havde flere end 5.000 kvinder lagt billeder op af sig selv i protest mod fredagens angreb. Det kan godt være at de mange flygtninge lægger et stort pres på myndighederne, men det er her, feministerne har en stærk pointe. Det kan godt ske, de her drenge er nogle rødder, men de finder sig ikke i, at svenske mænd overfalder andre i deres navn, mener kvinderne bag hashtagget#.

Racisterne og fascisterne taler ikke for mig, siger Mathilda Pråm. Som kvinde ønsker jeg ikke at blive brugt - mod min vilje - som et redskab for en andens voldelige og racistiske dagsorden.

"Folkets" demonstration.

Lørdag d. 30. januar fortsatte racisterne med en opmarch i Stockholms centrum under betegnelsen "Folkets demonstration". Og sent lørdag aften meldte politiet om flere angreb på og mishandling af mennesker med udenlandsk oprindelse". Et stort antal antiracister arrangerede en talstærk moddemonstration.

Expo rapporterede, at et stort antal kendte højreekstremister fra det raceideologiske miljø sluttede op om eventen "Folkets demonstration". Det var - blandt flere - folk med tilknytning til Sveriges demokraterne, der havde sat den i gang i Stockholm. Ved demonstrationen talte to tidligere sverigedemokrater, der var ekskluderet af partiet på grund af såkaldt "ideologisk afvigelse". Der var også personer der er koblet til den højreekstreme avis Nya Tider, der fik taletid.

Een af hovedarrangørerne bag demonstrationen "Folkets demonstration" er SD politikeren Johan Widén fra Enköping. Widén sidder i det tekniske udvalg i kommunen og som nævnsmand ved Uppsala byret. På pladsen fandtes en hel del sverigedemokrater, der var blevet sendt med bus fra flere distrikter i landet. Nu kræver SD medlemmer, at Johan Widén træder tilbage som SD politiker.

Om aftenen meldte svensk politi igen om flere angreb på og mishandling af mennesker med "udenlandsk oprindelse". Det er første gang, at racistiske overfald finder sted i denne form og i dette omfang i Stockholm. Den svenske avis Aftonbladet betegner det som en "Lynchmob", der " minder om Ku- Klux -Klan i det sydlige USA og om naziernes pogromer mod jøder".

Socialdemokraten Anders Ygeman - Socialdemokraternes hykleri

Den socialdemokratiske indenrigsminister Anders Ygeman kalder det en foruroligende udvikling, når " ... racistiske grupper spreder trusler og had i vores gader. Al kraft må sættes ind på at standse det ".

Men det var den samme Anders Ygeman, som to dage før erklærede, at man ville iværksætte "masse- udvisninger" af flygtninge, og dermed leverede faktisk et grundlag, som racisterne kan bruge til at retfærdig- gøre deres menneskejagt. (Expo.se jan. 2016)

Foto: Aftonbladet

FN's Kvindekomité

Første gang FN's Kvindekomite har underkendt det danske Flygtningenævns i sag om udvisning.

Afgørelsen er truffet i henhold til Cedaw konventionen ved 62. session i Kvindekomiteen i FN.

Komiteen har fastslået, at det var en krænkelse af FN's kvindekonvention, da Flygtningenævnet i april 2013 stadfæstede udvisningen af en 32-årig pakistansk kvinde, som havde været udsat for kønsrelateret vold i sit hjemland. Komiteen anbefaler, at der i nævnets svar i sagen vil indgå en klar stillingtagen til den køns-specifikke vold, kvinden har været udsat for.

United Nations	CEDAW/C/62/D/53/2013
 Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women	DistrGeneral 7 December 2015 Original: English

Afgørelsen er indgået til advokat Niels Erik Hansen december 2015. »Det er en grum historie, hvor kvinden i Pakistan har været udsat for vold, overfald med brandbare væsker og beskydning, blot fordi hun har nægtet at indgå i et tvangsægteskab og i stedet har giftet sig med den mand, hun er forelsket i, og som bor i Danmark.

Alligevel besluttede de danske myndigheder at udvise hende til Pakistan«, siger Niels Erik Hansen.

Udvisningen har FN's Kvindekomité indtil videre dog forhindret ved at gå ind i sagen. Kvindens udvisning fra Danmark er sat i bero, imens Flygtningenævnet overvejer, om det vil genoptage sagen.

Ifølge Niels-Erik Hansen er det første gang i komiteens historie, at den har truffet afgørelse i en sag om en tvangsmæssig tilbage - sendelse til et hjemland. Sagen er et nyt eksempel på, at FN's komiteer i stigende omfang går i rette med Flygtningenævnets afgørelser.

Danmark har tabt usædvanlig mange sager på det seneste. Inden for de seneste måneder har Flygtningenævnet således indkasseret fem nederlag efter asylsøgers klager til FN's Menneskerettighedskomité, hvorefter komiteen har vurderet, at udvisning var en krænkelse af konventionen.

Den aktuelle sag.

I den aktuelle sag blev den 32-årige kvinde, der tilhører en kristen minoritet i Pakistan, i 2007 gift med sin pakistanske mand, der har permanent ophold i Danmark. Ægteskabet skete uden parrets respektive familiers viden og samtykke. Kvinden fik visum til Danmark, men måtte i maj 2009 vende tilbage til Pakistan, da hun fik afslag på familiesammenføring, og dermed blev udvist.

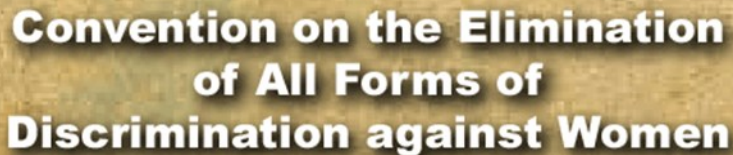
I juli samme år blev hun i sit hjem overfaldet, sparket og overhældt med brandbare væsker af ukendte gerningsmænd, som satte ild til hendes tøj. Det betød et hospitalsophold på 7 måneder med alvorlige forbrændinger for kvinden.

Året efter, i marts, blev hun beskydt, men ikke ramt, da hun var på vej til læge med sin førstefødte. Kvinden mener, at begge overfald er planlagt og organiseret af familierne, der er imod ægteskabet.

Kvinden rejste igen på et visum til Danmark og søgte om familiesammenføring, hvilket blev afvist af Udlændingestyrelsen. Hun

søgte derpå asyl, fordi hun mente, at hendes liv var i fare, hvis hun vendte tilbage. Det blev også afvist og endeligt fastslået af Flygtningenævnet i 2013.

Flygtningenævnet anerkender både overfald og skader, men vurderer, at kvinden ikke har kunnet bevise, at udåden er udført af familierne. Derfor, konkluderer nævnet, er hun ikke i risiko for personlig forfølgelse

A rectangular graphic with a pink border and a gold background. The text is in bold, black, sans-serif font.

Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women

Hertil fastslår Kvindekomiteen i sin afgørelse, at hvis kvinden bliver sendt tilbage, er der netop overhængende fare for, at hun bliver udsat for kønsrelateret vold – og dermed er personlig forfulgt.

»Gerningsmændenes motiver er ikke afgørende. Komiteen anerkender derimod, at overfaldet sker, fordi hun er kvinde, og dermed er der tale om kønsspecifik vold. Det ved vi sker i Pakistan.

Myndighederne har ikke viljen til at bekæmpe det, dermed kan de ikke beskytte hende, og derfor har hun ret til og brug for beskyttelse i Danmark«. Der foreligger endnu ikke en kommentar fra Flygtningenævnet.

Vil Danmark forholde sig positivt til afgørelsens anbefalinger?

Vi venter på svar – og i mellemtiden venter en hel familie med 3 børn på at få en normal tilværelse uden frygt for at blive sendt tilbage til Pakistan.(Kilde: Advokat Niels-Erik Hansen Asyladvokaterne.)

Hvem er flygtningenævnet og hvad er opgaven?

Flygtningenævnet er et uafhængigt kollegialt domstolslignende forvaltnings - organ. Flygtningenævnet behandler klager vedrørende asyl-relaterede afgørelser truffet af Udlændingestyrelsen i 1. instans, jf. udlændingelovens § 53 a.

Flygtningenævnet består af en formand og et antal næstformænd, som er dommere. Herudover består nævnet af et antal medlemmer, som er udpeget efter indstilling fra Advokatrådet, Justitsministeren, Udenrigsministeren og Dansk Flygtningehjælp.

Syriske flygtninge – Krig og klima! Foto: UNHCR)

Stærk kvinde i fransk politik

”At give etikken og retten det sidste ord.”

Christiane Taubira den franske justitsminister er trådt tilbage. Taubira står fast på sine retspolitiske principper om lighed for loven. Det var et kæmpechok i fransk politik, da justitsminister Christiane Taubira i sidste uge sagde op. Hun forlod en af de vigtigste poster i den franske regering på grund af »fundamental politisk uenighed«.

Præsident François Hollande lovede i en tale i Versailles i november – umiddelbart efter terrorangrebet, der dræbte 130 – at fratage fransk statsborgerskab fra dømte terrorister med dobbeltnationalitet. Han ønskede højrefløjen med i fælles kamp mod terrorisme, og det var hans signal.

Taubira nægtede at tilslutte sig loven om fratagelse af statsborgerskab, der blev præsenteret i parlamentet samme dag, som hun gik af.

For Taubira er der principper i republikken, hun ikke vil give afkald på. »Nogle gange gør man modstand ved at blive, andre gange ved at gå.

Af troskab til sig selv, til os. For at give etikken og retten det sidste ord,« sagde hun ved sin afsked.

Lovforslaget har været stærkt kritiseret for at ville skabe franske andenrangs statsborgere. Efter stor debat er det nu endt som et monster af et lovforslag.

Dobbeltnationalitet nævnes ikke længere,; enhver franskmand kan nu, hvis vedkommende er dømt for terrorisme, miste sit statsborgerskab. Men hvor skal den dømte så sendes hen? Lovforslaget kommer i strid med menneskerettighederne.

Taubira ønsker bl.a at nedsætte strafferammen og i højere grad gribe ind socialt.

Hun stillede op til det franske parlament, og har haft fast sæde der siden 1993, udover fem år i Europa-Parlamentet.

I 2001 gjorde hun sig første gang bemærket, da hun under Lionel Jospins socialistiske regering forsvarede og lagde navn til en mindelov, der fordømte slavehandel, som forbrydelse mod menneskeheden. Hun er selv efterkommer af slaver fra Fransk Guyana.

Christiane Taubira fik gennemført loven om homoseksuelt ægteskab i Frankrig.

(kilde: Information d. 1. februar 2016)

Terror begås af de "brune" mænd. De "Hvide mænds" voldshandlinger begås af langdistance - eller skarpskytter. Nogen får det til at lyde som om det var en macho sportsgren." Sproget skaber din bevidsthed!

Menneskerettigheder

Verdenserklæringen om Menneskerettighederne blev skabt af de Forenede Nationer med udgangspunkt i Anden Verdenskrigs grusomheder og enorme tab.

Målet var at sikre en fælles forståelse af, hvad alles rettigheder er. Rettighederne skulle fremstå som universelle.

De mange efterfølgende konventioner blev de redskaber, der skulle sikre, at erklæringen blev til andet og mere end en smuk tanke. Konventionsarbejdet blev sat i stå i en årrække under den kolde krig. Svaghederne i erklæringen var og er til en vis grad stadig, at den er en afspejling af vesteuropæiske forestillinger om den "nye og bedre" verden efter 2. verdenskrig. De mange frigivne kolonilande stod i en ganske anden realitet, der har vanskeliggjort et samstemt verdenssamfund med en fælles drøm.

Men i 1960'erne kom der gang i konventionsarbejdet, og det blev udmøntet i konkrete krav til underskriver – landene om at integrere ideerne i de konkrete lovgivninger.

Dette meget vigtige arbejde er en stadig opgave, hvor komiteerne i FN står i spidsen for at fastholde den globaliserede verden i fællesskabet bl.a. ved nye og flere konventionsbeslutninger, der skal underbygge erklæringen.

Erklæringen danner grundlaget for en verden, der skal bygges på frihed, retfærdighed og fred.

Der er 30 artikler i menneskerettighedserklæringen. De 30 artikler behandler bl.a. følgende emner:

- vi er født frie/lige i værdighed og rettigheder,
- vi har ret til personlig sikkerhed
- vi må ikke underkastes vilkårlig anholdelse, tilbageholdelse eller landsforvisning
- vi har ret til at bevæge os frit og til frit at vælge opholdssted, og vende tilbage
- vi må ikke fratages vores nationalitet, eller nægtes ret til at skifte nationalitet.
- vi har ret til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed; denne ret omfatter frihed til at skifte religion eller tro og frihed til enten alene eller i fællesskab med andre, offentligt eller privat, at give udtryk for sin religion eller tro gennem undervisning, udøvelse, gudsdyrkelse og overholdelse af religiøse forskrifter.
- vi har ret til menings- og ytringsfrihed; denne ret omfatter frihed til at hævde sin opfattelse uden indblanding og til at søge, modtage og meddele oplysning og tanker ved et hvilket som helst meddelelsesmiddel

- vi har ret til - under fredelige former - frit at forsamles og danne foreninger.
- vi har som medlem af samfundet ret til social tryghed og har krav på, at de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, der er uundværlige for vores værdighed og vores personligheds frie udvikling, gennemføres ved nationale foranstaltninger
- vi har ret til arbejde, til frit valg af beskæftigelse, til retfærdige og gunstige arbejdsvilkår og til beskyttelse mod arbejdsløshed.
- vi har uden forskel ret til lige løn for lige arbejde
- vi har ret til en levefod, som er tilstrækkelig til vores og vores families sundhed og velvære, herunder til føde, klæder, bolig og lægehjælp og de nødvendige sociale goder og ret til tryghed i tilfælde af arbejdsløshed, sygdom, uarbejdsdygtighed, enkestand, alderdom eller andet tab af fortjenstmulighed under omstændigheder, der ikke er selvforskyldt.
- mødre og børn har krav på særlig omsorg og hjælp
- vi har ret til undervisning – undervisningen skal være gratis, i det mindste på de elementære og grundlæggende trin.
-

- vi har krav på en social og international orden, i hvilken de i denne erklæring nævnte rettigheder og friheder fuldtud kan virkeliggøres.
- vi er, når vi udøver vores rettigheder og friheder kun underkastet de begrænsninger, der er fastsat i loven alene med det formål at sikre skyldig anerkendelse af og hensyntagen til andres rettigheder og friheder og med det formål at opfylde de retfærdige krav, som moralen, den offentlige orden og det almene vel stiller i et demokratisk samfund.

Menneskerettighedskonventioner FN og Europa.

Overholdelse af menneskerettighederne

Verdenserklæringen er som bemærket ikke retligt bindende for medlemsstaterne. Man kan derfor ikke klage til FN eller klage til danske myndigheder eller domstole, hvis man mener, at en stat har krænket en eller flere af de rettigheder, der opregnes i erklæringen.

Men det forholder sig anderledes når en medlemsstat har tiltrådt en konvention. Så har staten pligt til at sikre, at national lovgivning og praksis lever op til konventionens krav. Dette betyder, at man som borger kan påberåbe sig konventionen over for danske administrative myndigheder og domstole, hvis man mener, at konventionens bestemmelser overtrædes.

Ved overtrædelserne og alt for mange undtagelser risikerer man, at undsige ligheden for loven, og det universelle perspektiv smuldrer.

Europarådet vedtog Den Europæiske Menneskerettighedskonvention allerede i 1950 for at beskytte Europas borgere mod overgreb på menneskerettighederne.

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention er skabt i en tid, hvor Europa i høj grad stadig slikkede sårene efter Anden Verdenskrig. Krigens rædsler, og forbrydelserne begået af det nazistiske regime viste, hvor sårbare menneskerettighederne er, hvis ikke verdenssamfundet påtager sig et ansvar.

Og i dag er medlemskab af Europarådet betinget af ratifikation af konventionen. I Danmark har EMRK stor betydning. Konventionen blev inkorporeret i lovgivningen i 1992, og de danske domstole har dermed pligt til at håndhæve den. Man kan på en måde sige at både Verdenserklæringen og EMRK på en række områder er indskrevet i Grundloven, som det danske demokrati hviler på.

Etablering af Den europæiske menneskerettighedsdomstol betyder yderligere, at borgere kan klage til myndigheder eller lægge sag an med direkte henvisning til EMRK.

FN har - for at sikre at konventionernes overholdelse - etableret en række komiteer bestående af eksperter, der har til opgave at overvåge, om medlemslandene overholder menneskerettighederne for kvinder, børn, flygtninge, torturofre og alle os andre, der som mennesker er i besiddelse af de grundlæggende rettigheder. De forskellige medlemslande afgiver rapporter og møder med flere års mellemrum frem til møder i FN-bygningen i Geneve til en slags eksamen. Danmark har tabt ni sager ved FN's forskellige komiteer i 2015, og de har alle sammen været sager om menneskerettigheder vedr. de såkaldte "fremmede".

De vigtigste konventioner i debatten for ligeret og mod diskrimination er en sag for Feminister og Socialister

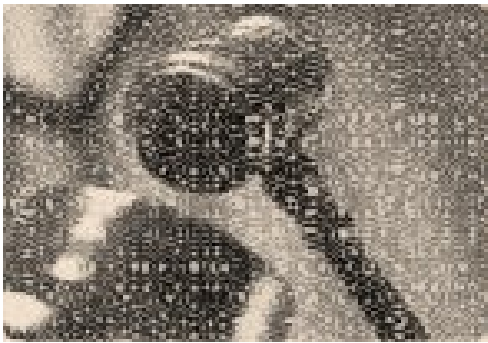
*FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder, indskrevet ved lov i Danmark 1971.

Den omhandler Politiske rettigheder omfattede ytringsfrihed, forsamlingsfrihed og foreningsfrihed samt valgrettigheder, og forudsatte dermed en tidlig borgerlig stat, retssikkerhed og beskyttelse af privat ejendomsret. Retssikkerheden for den enkelte hviler bl.a. på retten til ufortøvet at blive stillet for en dommer indenfor 3 x 24 timer.

Aktuelt handles der i strid med konventionerne:

Ændring af udlændingeloven L62 i november 2015 betyder, at udlændinge, der har siddet frihedsberøvet i mere end 3x24 timer, kan få suspenderet retten til at blive fremstillet for en dommer.

Hvem sagde angreb på princippet om lighed for loven?

*FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder. Kvindekonventionen trådte i kraft i 1981.

I denne konvention betyder udtrykket »diskrimination imod kvinder« enhver kønsbestemt sondring, udelukkelse eller indskrænkning, hvis virkning eller formål er at svække eller tilsidesætte princippet om, at kvinder på lige fod med mænd uanset ægteskabelig stilling skal have anerkendt, kunne nyde eller udøve menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på politiske, økonomiske, sociale, kulturelle, borgerlige og alle andre områder.

I strid med konventionen:

FN's kvinde-komite har fundet, at Flygtningenævnets udvisning af en kvinde til Pakistan var i strid med FN's kvindekonvention. Sagen er til behandling i flygtningenævnet igen. (læs artiklen i bladet). Den nye lov L87 fratager kvinder rettigheden til få familiesammenføring på lige fod med mænd. Kvinder vil i ca. 80 % af de forekommende sager kun opnå midlertidig beskyttelse, og kan dermed udelukkes i op til 3 år fra familiesammenføring med deres børn og partner.

*Hvem sagde
diskrimination af
kvinders
rettigheder?*

*FN's Konvention om afskaffelse af alle former for
racediskrimination, i lov 1971

Raceskranker er i modstrid med ethvert menneskeligt samfunds idealer; det fremgår at konventionsdeltagerne er fast besluttet på at træffe alle nødvendige foranstaltninger til snarlig afskaffelse af racediskrimination i alle dens former og udslag samt at forhindre og bekæmpe racefanatiske doktriner og fremgangsmåder for at fremme forståelsen mellem racerne og opbygge et internationalt samfund fri for alle former for raceadskillelse og racediskrimination. I denne konvention betyder udtrykket »racediskrimination« enhver forskel, udelukkelse, begrænsning eller fortrinsstilling på grundlag af race, hudfarve, afstamning eller national eller etnisk oprindelse, hvis formål eller virkning er at ophæve eller svække den ligelige anerkendelse, nydelse eller udøvelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på det politiske, økonomiske sociale, kulturelle eller et hvilket som helst andet område af samfundslivet.

På kant med konventionen:

Danmark er netop blevet udsat for FN's såkaldte Universel Periodic Review ca hver 4. år - her i januar 2016. Kritikken fra de andre lande af især den danske udlændingepolitik er sønderlemmende! Vi går fra at være foregangsland, til at være et land, der lige nu sætter denne rolle helt over styr.

I strid med konventionen:

*FN's menneskerettighedskomite gav i foråret 2015 den første advarsel til Danmark med en afgørelse om racediskrimination mod en ansøger om dansk statsborgerskab. Derefter er fulgt en række af afgørelser, hvor samme komite har underkendt det danske Flygtningenævns afgørelser om udvisning af forfulgte til deres hjemlande. **Hvem siger racisme?***

* FN's konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, trådte i kraft 1976

Konventionen skal forpligtige staterne til at sikre mænds og kvinders lige ret til at nyde alle de i denne konvention anførte økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. Ret til arbejde, ligeløn, adgang til uddannelse, udvikling og ny viden.

I strid med konventionen:

Manglende arbejdspladser

Kvinder og mænd har retten til arbejde, men en stor gruppe kommer ikke ind på arbejdsmarkedet, så det er "så som så" med retten. Ændring af dagpengesystemet, pensionsordninger og besparelser har generelt stillet personer med ringe uddannelse udenfor konventionen.

Indslusningsløn.

Antallet af flygtninge, der er i arbejde har i en årrække været faldende. Det ser ud til, at også flere flygtninge har vanskeligt ved at få arbejde.

Erhvervsliv, politikere og flygtningeorganisationer har i oktober 2015 talt for en indslusningsløn til flygtninge og indvandrere på 70 kr. i timen. Hensigten skulle være" gøre flygtningene mere attraktive i den periode, hvor de har svært ved at levere det, virksomheden kræver".

Forslaget blev afvist af Arbejdsmarkedets parter bl.a. af 3F. De var ikke med på tanken om en særlig lavere løn for flygtninge, da de risikerer at blive brugt som løntrykkere og til socialdumping. Og der er stadig gang i overvejelserne og forhandlingerne!

Hvem siger forskelsbehandling og opdeling i 1. og 2. classes borgere?

*FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, fra 1984

Enhver i denne konvention deltagende stat træffer virkningsfulde lovgivningsmæssige, administrative, juridiske eller andre foranstaltninger for at forhindre torturhandlinger på ethvert territorium under dens jurisdiktion.

Enhver deltagende stat skal til stadighed og systematisk gennemgå regler vedrørende forhør, retningslinjer, metoder og praksis såvel som foranstaltninger vedrørende forvaring og behandling af personer, som er underkastet nogen form for anholdelse, tilbageholdelse eller fængsling på ethvert territorium under dens jurisdiktion med henblik på at forebygge noget tilfælde af tortur.

I strid med konventionerne:

FN's tortur-komite har generelt kritiseret fængselspersonalet og politiets fremfærd i sager om frihedsberøvede asylansøgere. Komitéen finder det bl.a "overdrevent", at en frihedsberøvelse kan vare halvandet år.

Og det bekymrer FN's Torturkomité, at Irak-Kommissionen blev lukket uden at have afgivet endelige konklusioner om, hvorvidt der er sket overtrædelser af internationale forpligtelser om ikke at udsætte fanger for mishandling, lyder det i rapporten. Torturkomitéen anbefaler, at regeringen lader et "uafhængigt organ" undersøge den danske udlevering af fanger til andre staters

styrker i "militære operationer i udlandet". Og at konklusionerne bliver offentliggjort. Hvem si`r tortur?

*FN's konvention om barnets rettigheder, indskrevet i dansk lov i 1991.

Deltagerstaterne skal respektere og sikre de rettigheder, der er fastsat i denne konvention, for ethvert barn inden for deres jurisdiktion, uden forskelsbehandling af nogen art og uden hensyn til barnets eller dets forældres eller værges race, hudfarve, køn, sprog, religion, politiske eller anden anskuelse, national, etnisk eller social oprindelse, formueforhold, handicap, fødsel eller anden stilling. Deltagerstaterne skal træffe alle passende forholdsregler for at sikre, at barnet beskyttes mod alle former for forskelsbehandling eller straf på grund af barnets forældres, værges eller familiemedlemmers stilling, virksomhed, udtrykte ansøkelser eller tro.

I overensstemmelse med deltagerstaternes forpligtelse i henhold til artikel 9, stk. 1, skal ansøgninger fra et barn eller dets forældre om indrejse i eller udrejse fra en deltagende stat med henblik på familiesammenføring behandles på en positiv, human og hurtig måde af deltagerstaterne. Deltagerstaterne skal endvidere sikre, at indgivelse af en sådan ansøgning ikke medfører negative virkninger for ansøgere og deres familiemedlemmer.

I strid med konventionen:

Frihedsberøvelse

Loven L87 giver konkret politiet mulighed for at frihedsberøve asylansøgere - også uledsagede asylbørn. De er i følge Udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg (V) ikke undtaget for lovgivningen. Hun mener ikke, det er et problem at frihedsberøve mindreårige, hvis det viser sig at blive nødvendigt.

Vedr. familiesammenføring

Når der foreligger slægtskab, så har barnet ret til at få sine forældre familiesammenført i følge konventionen. Men med den seneste lovgivning kan de uledsagede børn komme til at vente op til 3 år, før de kan familiesammenføres; der kommer ifølge ministeren ikke til at være hastebehandling af sager der omhandler børn.

Hvem siger manglende beskyttelse af børn og tilsidesættelse af børnekonventionen?

Foto: Aftonbladet

(FN's konvention om vandrende arbejdstageres rettigheder.

Danmark har tiltrådt alle de nævnte konventioner med undtagelse af FN's konvention om vandrende arbejdstageres rettigheder. Konventionen er besluttet i 1990. Indholdet er aktuelt et af de store konfliktspørgsmål i EU.)

Kritikken af Danmark er omfattende

UNHCR har blandt andet kritiseret stramningerne af reglerne for familiesammenføring og opholdstilladelse samt regeringens planer om at fjerne værdigenstande fra flygtninge, der krydser grænsen.

Amnestys hovedkontor i London opfordrer medlemslandene til at presse Danmark til at trække de bebudede stramninger af udlændingeloven tilbage. - Det internationale samfund må sige fra overfor Danmark, som har sat kurs mod bunden. Danmark var engang et af foregangslandene for FN's flygtningekonvention, men regeringen er nu i færd med skamløst at skabe blokeringer for flygtningefamiliers sikkerhed og tryghed, lyder det fra Gauri van Gulik fra Amnesty Internationals Europa-kontor.

Amnesty fremhæver især forslaget om, at der skal gå tre år, inden flygtninge kan få deres familie til Danmark, samt at regeringen vil beslaglægge flygtninges værdier og indføre en række gebyrer, så flygtninge fremover selv skal betale for at få deres børn og ægtefæller til Danmark ved familiesammenføring.

Alle medlemslande i FN skal med cirka fem års mellemrum til eksamen i FN's Menneskerettighedsråd (UPR).

Europarådets kommissær for menneskerettigheder er dybt bekymret over den danske regerings udlændingestramninger. Han påpeger i et brev til udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg, at der er risiko for, at Danmark overtræder sine forpligtelser.

Han fremhæver flere konkrete stramninger i sit brev, blandt andet at konfiskere flygtninges ejendele og regeringens ønske om at genindføre det såkaldte integrationspotentiale.

Derudover er menneskerettighedskommissæren særligt bekymret over udsigten til, at retten til familiesammenføring udskydes fra et til tre år.

”Familiesammenføring er et af de områder, der bør stilles til rådighed for flygtninge for at opnå international beskyttelse i Danmark - sikkert og lovligt, således at disse mennesker undgår at risikere deres liv eller gennemgå en meget vanskelig rejse og søge hjælp hos smuglere for at komme i sikkerhed,” står der i brevet.

I sidste uge var der også kritik af den danske asylpolitik. Her var det FN's Flygtningehøjkommissariatet, der kritiserede Danmark.

Kommentarer til menneskerettighedernes historie og baggrund.

Menneskerettighedserklæringen debatteres af universalister og relativister.

Alle uanset alder, køn, race, politisk eller religiøs overbevisning kan i dag siges at være beskyttet af de internationalt gældende menneskerettigheder, mener universalisterne. Ikke kun FN men også en række statslige og ikke-statslige organisationer rundt om i verden arbejder i dag for at fremme og sikre menneskerettighederne for verdens befolkninger. Men arbejdet er ikke uproblematisk, for hvor

langt rækker oprindeligt europæiske rettigheder ud i verden. Er de universelle og omfatter de alle?

Relativisterne kritiserer ideen om det universelle. De mener, at menneskerettighedsdebatten er præget af en meget arrogant retorik. At mange menneskerettighedsorganisationer sætter fokus på menneskerettighedsovertrædelser i den vestlige verden. En erklæring, der udspringer af, og som er lavet til at regulere europæiske forhold, kan ikke uden videre overføres til resten af verden.

Målet med at kritisere menneskerettighedernes nuværende udformning er, at de gerne vil give de ikke-vestlige kulturer mere plads. Menneskerettighedernes nuværende udformning undertrykker kulturelle praktikker i den ikke-vestlige verden. Agitation for menneskerettighederne på tværs af kulturer kan opfattes som et forsøg på at erstatte lokale kulturer med en universel og global enhedskultur. Kritikken har en række vigtige pointer, men relativisterne må kritiseres for ikke at komme med nogle konstruktive forslag til, hvordan de universelle menneskerettigheder kan blive bedre og omfatte alle.

Fremtidens menneskerettigheder

Diskussionen mellem relativister og universalister eksisterer, og kan problematisere menneskerettighedernes almene gyldighed. Debatten kan komme til at se meget sorthvid ud.

Men menneskerettighedsdiskussionen har mange sider. Og relativister og universalister kan også blive enige om mange ting. I mange tilfælde er det muligt at mødes på midten. Debatten er

imidlertid vigtig for udviklingen af fremtidens menneskerettigheder. Udfordringen handler om at nå frem til en løsning, som tilgodeser alle kulturer og alle mennesker. For at nå målet om, at alle lande respekterer menneskerettighederne, skal menneskerettighederne også respektere alle lande. **Det handler måske i fremtiden om at finde balancen mellem kollektive og individuelle rettigheder, så flest mulige menneskers værdighed beskyttes og respekteres.**

Tilbage til de politiske forhold i Danmark.

At det blev Pia Kjærsgård, der blev udpeget af Lars Løkke til at fungere som Folketingets formand kan ikke undre, men ryste os. Hvor dybt kan man falde i magtliderlighed. Det vi ser lige nu er et smagløst og frygtindgydende knæfald for diskrimination og undsigelse af menneskerettigheder, når det drejer sig om religion, etnicitet og retssikkerhed for flygtninge, uledsagede flygtningebørn, romafamilier og den vandrende arbejdskraft. Vi ser det fra Socialdemokratiet, og Venstre, der er i stemmenød.

Men det er Dansk Folkeparti og deres frontfigur, der har båret brænde til det hadefulde bål i de sidste 20 år. Den selvsamme person, der er sat på folketingets trone af Venstre. Dronningen af "Lorteland".

Ny film af Mette Knudsen

Dansk dokumentarfilm kan meget. Også være underholdende, kultur- og historie-bærende dokumenter om vores samtid.

Mette Knudsen er bl.a. kvinden bag "Frihed Lighed Stemmeret", "Tjenestepiger" og "Rødstrømper", "Lasse, Lasse Lille" samt bl.a. spillefilmene "Taí det som en mand frue" og "Skat, det er din tur".

Nu kommer filmen VEJEN ER LANG. En dokumentarfilm om kvindebevægelsen, hvor der fra 70'ernes rødstrømper trækkes røde tråde tilbage til stemmeretskampen 1900- 1915 både i Danmark og England, og til Olympe de Gouges i den store franske revolution. Samt op til nutidens unge danskere og nydanskere.

VEJEN ER LANG er også en personlig film. Den er båret af gennemgående sekvenser med instruktørens egen historie. I dag, 46 år senere, sætter hun den Rødstrømpebevægelse, som hun selv var en del af, ind i et større og nutidigt perspektiv.

For at opnå det nødvendige vingefang styrtdykker filmen ned i ca. 20 følelsesmættede og dramatiske kapitler, der strækker sig lige fra den store franske revolution i 1789, over suffragetternes kamp for stemmeret i 1900-tallet, til 1970'ernes kamp for fri abort og ligeløn, til 1990'enes bz-kvinder og til nutidens queer-feminister.

Stil og fortælleteknik er forfriskende anderledes med en overraskende og legende form. Stilistisk kommer filmen derved også til at afspejle 70'ernes kvindebevægelse, som fik en hel generation i tale med deres øjenåbnende og opsigtsvækkende aktionsformer.

VEJEN ER LANG er et kunstnerisk tidsdokument til vores fælles samtid, som skal beskrives, inden den forvanskes og blegner bort i det historiske mørke.

Med humor og skarphed trænger filmen bag om overskrifterne og myterne. Og det er NU, at vi stadig kan nå at høre noget af historien fortalt af de mennesker, der stod midt i den og oplevede den på deres egen hud.

VEJEN ER LANG favner fra den personlige historie til det store overblik.

Filmene er støttet af Det Danske Filminstitut og DR plus fonde, og er klar til i løbet af april måned.

- En meget velkommen anledning til at fejre kvinders kamp for lige rettigheder.

Tillykke Mette Knudsen

"Du ved - du feminist"

Demos sender en ny CD på gaden med Karina Willumsen.

DEMOS har de seneste år udgivet Kvindesange, Slumstormersangene, Bøssepladen og sangene om Den Første Maj på CD.

Med singlen "Bryd det ned... Byg det op" brød Demos med

den mangeårige musikalske tavshed med et brag i 2015. Demos havde ikke udsendt ny musik siden 1978.

Fra release af "Bryd det ned...Byg det op" i december 2015

Nu kommer vi igen med et helt nyt kvindepolitisk album.

CD'en er et udvalg af en række politiske, feministiske og satiriske sange. Med numre som "Gid jeg var queer", "Min mor er sliknarkoman", "Vil du netværk` med mig?" og "Feministisk Front" hudfletter sangeren Karina Willumsen på humoristisk vis alt fra kvindelige skønhedsideal og sexistiske dagblade til netværkskultur og slikpolitik. Teksterne har form af politisk og feministisk satire og har et stærk kvindepolitisk indhold.

Dagbladet Politiken skrev: *"Sangskriver og musiker Karina Willumsen leverer humoristisk, politisk satire og stiller blandt andet skarpt på den kreative klasse, nutellaforbud og friværdis lyksaligheder i en krisetid."*

Releaseparty d. 29.april 2016

Ligeløn og reproduktionens nødvendighed

En alternativ samfundsforståelse:

[Velkommen til Eva *](#)

Den store opgave for socialister, ligeretsforkæmpere og feminister er at presse arbejdsmarkedet, økonomerne og politikerne til at ændre deres kønsspecifikke tænkning. Og det er ikke nogen nem opgave.

[Kvinderådet har i januar 2016 udsendt en rapport "Adam, Eva og pengene."](#)

Rapporten er inspireret af den svenske forfatter Katrine Kielos, der taler om den finansøkonomiske model Adam som er en rendyrket økonomisk mand, der er blind overfor, hvad der faktisk giver fremdrift, trivsel og ligestilling i et samfund. Materialet er produceret af CEVEA for Kvinderådet og er samfinansieret med 3F.

Rapporten har til formål at skabe en kritisk debat om gængs samfundsøkonomisk forståelse. En ny samfundsøkonomisk model "EVA" skal se på de dynamiske effekter af de offentlige udgifter og sociale investeringer og den skal til at se værdien af det arbejde, der ikke foregår på arbejdsmarkedet.

Rapporten rejser følgende spørgsmål: "Koster kvinder kassen? Hvornår er offentlige udgifter retteligt investeringer? Hvad er det for et menneskesyn, der ligger til grund for økonomiske teorier og regnemodeller?"

Rapporten giver os eksempler på en alternativ samfundsøkonomisk forståelse. Den er et forsøg på at understrege de dele af virkeligheden, vi ikke ser, og retter kritik mod den ensidige forståelse, der ligger bag begrebet BNP (Bruttonationalproduktet). BNP beregner værdien af de varer og services, der produceres og dermed den aktivitet, der er på markedet af både positive og negative hændelser. Vækst i BNP betyder ikke nødvendigvis øget velstand for indbyggerne, værdierne kan ofte ende på meget få

hænder. Følgende eksempler vil illustrere nogle af de dele af virkeligheden, som de økonomiske modeller overser.

1. Kontanthjælpsloftet rammer enlige forsørgere: *35.000 enlige mødre og 5000 enlige fædre rammes af det nye kontanthjælpsloft.*
2. Børn koster kvinder kassen: *Kvinder betaler prisen for manglende ligestilling i børnepasningen. At få børn går langt hårdere ud over kvinders gennemsnitlige arbejdstid, løn og deltagelse på arbejdsmarkedet end mænds. Det fører til, at mødre i gennemsnit tjener 20 % mindre i forholdt til før de fik børn i en periode på 20 år efter fødslen af deres første barn.*
3. Kvinder og mænd arbejder lige meget: *Det fremhæves sommetider i den offentlige debat, at mænd arbejder mere end kvinder. Argumentet holder dog kun, hvis man ikke tæller husarbejde og frivilligt arbejde med. Gør man det, viser det sig, at kvinder arbejder en time mere om ugen end mænd.*
4. Kvinders job har betydning for forskelle i sygefraværet: *Den rene fraværsprocent for kvinder og mænd viser, at kvinder er betydeligt mere fraværende grundet egen sygdom. Inddrages derimod sektorer og stillinger sammen med køn, tegner der sig dog et lidt andet billede. I oversigten over fravær overses betydningen af, hvilke job mænd og kvinder er ansat i.*

I ADAM-modellen måles befolkningens bidrag til arbejdsmarkedet ud fra deres løn og arbejdstid. Det vil sige, at det, der har værdi, er de varer og services, der bliver produceret og handlet på markedsplan. I ADAM-modellen indgår de offentlige udgifter desuden. Hvis man ser på, hvor meget mænd og kvinder bidrager med til de offentlige finanser, ses det, at mænd bidrager med 0,6 mio. kr. Kvinder koster derimod samfundet 1,6 mio. kr. Det frivillige arbejde bliver ikke tilskrevet nogen værdi - idet- det ikke bliver indregnet i BNP eller på anden vis opgjort i nationalregnskabet.

Med en "let udgave" af Marxistisk teori kan vi også sige: Reproduktion og ubetalt arbejde må ses som en nødvendighed for produktionen, det er en grundsten i forståelsen af økonomisk teori og en forudsætning for at skabe et ligestillet demokrati for de mange.

Fremtidens flygtninge - klimaflygtningene - er her allerede

Arne Lund

De politiske forsøg på at skelne mellem flygtninge og migranter rammer helt ved siden af.

Den danske regering ønsker at hjælpe folk fra krige. De mennesker kan i princippet sendes hjem igen kort tid efter krigen er standset. De er omfattet af flygtningekonventionerne. Helt anderledes står det til, når det drejer sig om økonomiske - eller klimaflygtninge.

Hverken FN, EU eller Danmark anerkender, at klimaflygtninge har et beskyttelsesbehov; her gælder flygtningekonventionerne ikke. Klimaflygtninge sidestilles med økonomiske flygtninge, der heller ikke har juridisk krav på beskyttelse.

FN og ngo'ernes organisationer har erkendt, at dette er uholdbart, og en (langsom) proces er derfor sat i gang for at rette op på manglen.

Klimarelaterede hændelser kan sidestilles med det, mennesker udsættes for af politiske årsager. Derfor er begrundelsen for ikke at ville anerkende klimaflygtninge på lige fod med andre flygtninge, problematisk. Gør det moralsk nogen forskel, om man er truet på livet pga. politisk overbevisning, eller at være truet på livet pga. oversvømmelser som følge af klimaforandringer?

Syrien

Borgerkrigen i Syrien er et eksempel på, hvordan klimatiske forhold samt menneskers indgriben i "naturens gang", kan udvikle sig til en blodig konflikt.

Syrien får 40 pct. af alt vand fra Euphrat, der udspringer i Tyrkiet. Da Tyrkiet i 60'erne anlagde 22 dæmninger for at udnytte vandkraften fra Euphrat og Tigris (floder, der afvander Irak), opstod der forsyningsproblemer i den før så frodige nordøstlige del af landet - hvor IS i dag står stærkt. Op gennem 90'erne faldt grundvandet, og fra 2003 satte vedvarende tørke ind, hertil kom dårlig statslig regulering af vandforsyningen. Landbefolkningen angreb embedsmænd fra den statslige vandforsyning, og det kom til væbnet sammenstød mellem lokale stammer om de svindende vandressourcer. Mange familier søgte ind til byerne, der ikke var gearet til de nye tilflyttere: ingen boliger, intet arbejde, utilstrækkelig offentlig service. Da folk demonstrerede mod Assad-styrets manglende handekraft - som en del af "det arabiske forår" - var begivenhederne med til at antænde borgerkrigen.

Klima

Klimaforandringerne er her allerede. De vil få dramatiske konsekvenser. De værste hændelser vil ske i subtropenerne og tropenerne, mens varmere vejr og stigende verdenshave vil ske globalt.

Vi bør indstille os på, at store flygtningestrømme bliver det nye normale, så vi ikke panikker, som Europa har gjort, især siden krigen i Syrien brød ud. Men også for at vi, med de ressourcer vi råder over, kan bidrage til at genoprette de skader der allerede er sket, samt forebygge, så tingene ikke forværres. I - landene har hovedansvaret, mens det er klodens fattigste, der må bøde. Derfor skal vi bidrage til at løse klimakrisen, inden den kommer helt ud af kontrol.

Tipping Point

Måleenheden ppm (parts per million) angiver, hvor mange CO²-molekyler, der er ud af en million molekyler i atmosfæren. Atmosfærens CO²-niveau er nylig blevet målt til 400 ppm - det højeste niveau i menneskehedens historie.

400 ppm er 50 ppm over det niveau, som NASA-forskeren James Hansen anslår til at være den sikre grænse, hvor de værste konsekvenser af klimaforandringer kan undgås. Kommer niveauet derover, kan der forventes hastigt stigende globale temperaturer, accelererende polsmeltning og højere vandstand i verdenshavene. Faren for at nå "tipping point" - dvs. det punkt hvor fx perma-frosten tør op, og frigiver enorme mængder CO², eller hvor oceanernes strømme af koldt og varmt vand ændres radikalt, vil rykke betydeligt nærmere.

Skal vi ned under de 350 ppm, kræver det iflg. James Hansen, et fuldstændigt stop for forbrænding af fossile brændstoffer i 2030.

Sårbarheden over for katastrofer udløst af oversvømmelser, tørke, ørkendannelser forstærkes yderligere af sult, fattigdom og krige om steds knappe ressourcer. CARE taler om en *trussels-multiplikator*, hvor flere elementer i forening dels virker forstærkende, og dels udløser nye hændelser, der fører til yderligere migration.

Australien, Sverige og Finland har som de første taget imod klimaflygtninge. Indtil nu har hverken FN eller Europarådet, kunnet enes om at udvide flygtningekonventionerne - endsige drøfte, hvad der skal ske med indbyggere i et land, der ophører med at eksistere fordi, det forsvinder i havet.

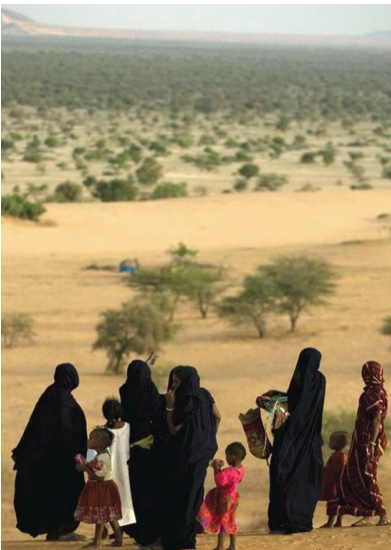
Hvad skal der gøres?

FN og EU skal have beføjelser til at kunne gribe regulerende ind. Også her er modstanden stor, selv fra lande, der anses for at have en fornuftig miljøpolitik. Kun få støtter fx, at prisen på 1 ton CO² kommer op på et sådant niveau, at den kan bidrage til den nødvendige reduktion. I dag koster en ton CO² ca. 50 kr.. Prisen skal op på det 10-dobbelte for at kunne virke. Hertil kommer, at uddelingen af gratis kvoter skal ophøre. Fx. får flybranchen 85 pct. af kvoterne gratis, og så er der jo intet incitament til at skære ned. Om så udledningerne stopper i morgen, vil opvarmningen og de medfølgende forandringer ikke ophøre samtidig.

Vi vil stadig skulle tilpasse os klimaændringer de næste årtier, med alt hvad det kræver af investeringer i forebyggelse og reparationer af de skete skader.

Talrige udenlandske selskaber betaler enten meget lidt i skat, eller slet ingen i de udviklingslande, hvor de opererer; udbyttet føres ud af landet. Det må være et globalt krav, at der betales skat i det land, hvor pengene tjenes. Infrastrukturen forbedres og udbygges: dæmninger, kanaler, samt elforsyning baseret på vedvarende energi.

Mange lande har klimatilpasningsplaner. Men de ligger i arkiverne, og realiseres ikke pga. mangel på økonomiske midler, dårlig uddannelse, elendig regeringsførelse og/eller korrupsion - som regel en blanding.

Familieplanlægning er nødvendig, og befolkningstallet reduceres så par højst får to børn. Det betyder, at de universelle rettigheder blandt kønnene sikres.

Foto fra Rapporten.

Kilder: FN-rapporten "[In Search of Shelter](#)". 2009/2016 Rapporten dokumenterer omfanget af klimaets

påvirkning af verdens mest sårbare befolkningsgrupper.

Kvindekampen skal kobles til klasse,
etnicitet og seksualitet.

Kønspolitikken skal kobles til kampen mod
fattigdom, vold og militarisme.

Feminismen skal bekæmpe voldtægt,
seksualiseret vold og chikane mod
kvinder.

Demos 2016

